

Ἐκτόπησε γὰρ πυρεῖα καὶ ἤναψε τὴν πίπαν του.
 — Ἀπὸ πότε μετέρχεσαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο;
 Μ' ἐθεώρησεν ἐκπληκτικῶς.
 — Τί ἐννοεῖς;
 — Αὐτὸ τὸ δπλον ἐβάφη συνεχῶς εἰς τὸ αἷμα; ἐξη-
 κολουήσας, σύρων τὸ μαχαίριον ἐκ τῆς ζώνης του.
 — Τίς εἰ λοιπόν; ἀνεφώνησεν ἐκπληκτος, θέων
 τὴν πίπαν του κατὰ γῆς.
 — Φρονεῖς, ὡς σύ; πλὴν τώρα μόνον ἀρχίζω.
 Μ' ἐθεώρησεν ἐκ νέου, ἀκολούθως ἐπανέλαβεν ἡσύ-
 χως τὴν πίπαν του καὶ ἐξηκολούθησε νὰ καπνίζῃ.
 — Εἰσαι ἀπὸ ἐδῶ;
 — Ὁχι, ὁ τόπος μου ἀπέχει τρία μίλια ἐντεῦθεν.
 ἴσως δὲ ἤκουσες ἤδη νὰ ὁμιλοῦν περὶ ἐμοῦ. Εἶμαι ὁ
 Βόλφις, ὁ κάπηλος τοῦ Ἡλίου.
 — Ὁ λαθροπράξας Βόλφις! ἀνέκραξεν.
 — Αὐτὸς ἐκεῖνος.
 — Καλῶς ὦρισε, ἀδελφοποιτέ, καλῶς ὦρισε, εἴ-
 πεν τείνων μοι τὴν χεῖρα σ' ἐγνώριζον πρὸ πολλοῦ
 καὶ ἐσυλλογίζομην περὶ σοῦ.
 — Περὶ ἐμοῦ, πῶς τοῦτο;
 — Ἐπειδὴ εἰς τὸν τόπον δὲν ὁμιλοῦν περὶ ἄλλου
 τινὸς εἰμὴ περὶ σοῦ. Ἐχεις ἐχθροὺς Βόλφιε, εἴτινες σὲ
 κατέβλησαν, σὲ κακομεταχειρίσθησαν, σὲ ἀπεγύμνωσαν
 καὶ σὲ κατέστρεψαν. Ἐφῆρθσαν πρὸς σὲ μὲ τρόπον
 αἰσχιστον, σὲ ἐσυραν εἰς τὴν φυλακὴν, σοῦ ἀφῆρσαν τὸ
 καπηλεῖον σου, τὴν οἰκίαν σου; σὲ κατέστησαν ἀθλιον
 ἐπαίτην; καὶ ταῦτα πάντα διότι ἐφόνευες ἀγριοχοίρους
 τινάς, διότι ἐθήρυσες ἀγρεύματα τινα; καὶ σὺ θὰ τὸ ὑπέ-
 φeres, χωρὶς οὐδὲ λέξιν ν' ἀντείπῃς; καὶ σὺ θὰ ἐπα-
 νασταίῃς κατὰ τῶν ἀτίμων τούτων, εἴτινες τοσοῦτον
 τὸν ἄνθρωπον περιφρονοῦσι καὶ εἴτινες λησμονοῦσιν ὅτι ὁ
 ἄνθρωπος οὗτος δύναται νὰ ἐκδικηθῇ.
 Ὁ ἀγνώστος ἐξήχητο καθ' ὅσον ὠμίλει καὶ οἱ ὀφθαλ-
 μοὶ του ἐξηκύντιζον ἀστράπας.
 — Ἦμπορῶ ἀλλῶς νὰ κάμω;
 — Αὐτὸ θὰ τὸ εὐρωμην. πλὴν κατὰ πρῶτον, εἰπέ
 μοι πῶθεν ἔρχεσαι καὶ τί σκοπεύεις νὰ κάμῃς.
 Τῷ διηγήθη τὴν ἱστορίαν μου, ἀλλὰ πρὶν ἀκόμῃ
 νὰ τελειώσω, ἠγέρθη, μ' ἔλαβεν ἐκ τῆς χειρὸς.
 — Ἐλθέ ἀδελφε, μ' εἶπεν, σύρων με, ἰδοὺ εἰσαι
 ὡς σὲ ἤθελον, ὡς σὲ περιέμενον· θὰ μοῦ φέρῃς τιμὴν.
 Ἐλθέ, ἀκολουθεῖ με.
 — Ποῦ θὰ μὲ ὀδηγήσῃς;
 — Θὰ τὸ μάθῃς.
 » Ἐν βαθυτάτῃ σιωπῇ ὠδεύσαμεν σχεδὸν ἐν τέταρτον
 λεύγῃς. Καθ' ὅσον ἐπροχωροῦσαμεν, τὸ ἔδαφος ἐκλινεν
 ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, τὸ δάσος καθίστατο ἀγριώ-
 τερον καὶ οἱ ὁδοὶ πλέον δύσβατοι. Ἡ προσοχὴ μου
 αἰφνὶς ἐξύπνινεν διὰ τινος συρίγματος, τὸ ὅποιον ἔκα-
 μεν ὁ ὀδηγός μου. Εἶχμεν φθάσει εἰς τὰ ἀπὸτομα
 χεῖλιν βαθείας τινὸς χαράδρας. Δεύτερον σύριγμα, ὡς
 ἀπὸ τῶν σπλάγγων τῆς γῆς ἐξερχόμενον, ἀπεκρίθη
 εἰς τὸ τοῦ ὀδηγοῦ μου, καὶ κλίμαξ ὡς διὰ μαγείας,
 ἀνεφάνη ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ἀβύσσου. Ὁ συνοδός μου
 κατέβη, ἀφοῦ μοι εἶπεν νὰ τὸν προσμείνω ὀλίγας στιγ-
 μάς.

(ἀκολουθεῖ.)

Η ΚΥΘΝΟΣ

ΚΑΙ

ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΑΥΤΗΣ.

—ο—

(Συνέχεια, ἴδε φυλ. 94.)

ΣΤ'.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἐννόησα τί ἐστὶ θερμιοτικὴ
 φιλοξενία. Μαθὼν, ὅτι δύναται τις νὰ εὐρῇ εἰς τὴν Χώραν
 κατοίκημα ὑποφερτὸν, ἐμήνυσα νὰ φροντίσωσι περὶ
 τούτου, ἐν δὲ τῇ ἀπουσίᾳ μου, συμβουλίου γενομένου
 ἐν τῇ πλατείᾳ, ὅπου τὰ καφενεῖα καὶ τὰ παντοπωλεῖα,
 ἔλαβα κ' ἐγὼ τὴν τύχην ἐμπορεύματος, καὶ ἀντὶ κατοι-
 κίας, μ' ἐδόθη ἀχυρὼν τις Κ α ζ Ὡ ν ο ἐπιλεγόμενος,
 ἵνα τῶν παντοπωλῶν τις ὠφεληθῇ 50 λεπτά τὴν
 ἡμέραν.

Ἦξεῦρω, ὅτι δὲν εἰμὲθα εἰς τοὺς Ὀμηρικοὺς αἰῶ-
 νας, οὐδὲ περιέμενα νὰ τύχω παρὰ τοῖς Κυθνίοις
 ὑποδοχὴν ὁποῖαν ἔλαβεν ὁ πολύτλας Ὀδυσσεύς εἰς
 τὴν νῆσον τῶν Φαίακων, ὅπου ριφθεὶς ὑπὸ τῆς ὀργῆς
 τοῦ Ποσειδῶνος, ἐνεφανίσθη γυμνὸς σχεδὸν εἰς τὴν
 Νηυσικάαν, τὴν περικαλλῇ θυγατέρα τοῦ βασιλέως
 τῆς νήσου, ἐλθούσαν εἰς τὸν ποταμὸν μετὰ τῶν ἀμφι-
 πόλων τῆς νῆς καὶ πλύνειν τὰ ἐνδύματα τοῦ οἴκου, καὶ ζη-
 τήσας, εὗρε παρ' αὐτῆς φιλοξενίας, καὶ εἰς τοῦ πα-
 τρός τῆς τὸν οἶκον ὠδηγήθη. Τὰς πολλὰς τοῦ Ἑλλή-
 νος ἀρετὰς μετέβαλλον οἱ αἰῶνες καὶ αἱ συμφοραὶ,
 αἵτινες ἐξάλειψαν καὶ τὸ φιλόξενον, τὴν πρώτην ταύ-
 τῃ Ἑλληνικῇ ἀρετῇ, ἀπὸ πολλὰ τῆς Ἑλλάδος
 μέρη, καὶ ἰδίως ἀπὸ τὰς νήσους.

Εἶχον μὲν συστατικὸν πρὸς τινὰ οἰκογένειαν, τὴν
 μόνην ἀληθῶς φιλόξενον τῆς Κύθνου, ἀλλ' εὗρε πρὸς
 δυστυχίαν μου, νὰ ἦναι ἄνευ ἀνδρὸς, καὶ ἄνευ διαθέ-
 σεως τοῦ νὰ περιποιηθῇ κύριον ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τὸν ἐ-
 ξῆς δίκαιον λόγον. Ἄλλοτε ποτε τῆς εἶχε συστηθῇ ἐπί-
 σης Ἀθηναῖός τις, ἀλλ' οὗτος λίαν ὦν εὐαίσθητος, ἐ-
 τρώθη ἐν τῷ ἅμα ἀπὸ τὰ κάλλη μῖας τῶν ἀξιολόγων
 τοῦ οἴκου νεανίδων, καὶ ἐρωτικὰς ἀπεπειράθη ἐξηγήσεις
 πρὸς αὐτήν. Πόσον εὐαίσθητος καὶ ἐρωτικὴ ἦ τῶν Ἀ-
 θηνῶν νεολαία!

— Κύριε, τῷ λέγουσιν, ἂν ἔχετε νὰ ἐκφράσῃτε
 ἐπιθυμίαν σας περὶ ὑπανδρείας, δύνασθε ν' ἀποτανη-
 τε εἰς τοὺς συγγενεῖς τῆς νέας.

— Ὁ ἐξ Ἀθηνῶν δὲν ἀπήντησε τίποτε, ἐστέναξε
 μόνον. Ἀφοῦ δὲ πολλάκις ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν
 χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπανίδη τὴν νέαν.

— Συγχαρῶσατέ μοι τοῦλάχιστον νὰ τὴν βλέπω,
 λέγει ὁ δυστυχής.

— Θὰ τὴν ἰδῇτε, ὅταν δώσετε ὑπόσχεσιν, ὅτι τὴν
 νυμφεύσεσθε.

Καὶ τῶνόντι, εἰς Κύθνον ἄλλο εἶδος ἔρωτος δὲν γινώ-
 ριζοῦσι, καὶ προπάντων αἱ κόραι εἶναι δυσκολόταται
 εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ὑπανδρείας, διότι ἂν ὁ μελλόν-
 νυμφος δὲν εἶναι εὐγενὴς ἐξ εὐγενῶν, προτιμῶσι διὰ
 παντός νὰ μένωσιν ἄνυμφοι, καὶ ἐπειδὴ ἅπασαι αἱ ἀρχον-

τικά οίκογένειαι τῆς νήσου συγγενεύουσιν ἀναμεταξύ των, αἱ δυστυχεῖς νέαι τῆς Κύθου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μένουσιν ἀπαιρόγαμοι.

Ὅταν ἐγκατεστάθην εἰς τὸ κατάλυμά μου, πάσης μὲν ἀκαθαρσίας, πάσης δὲ ἀηδίας μεστὸν, ἡρεύνησα πῶς εἶναι δυνατόν νὰ προμηθευθῇ τις τρόφίμον τι.

— Δύσκολον, μὲ ἀπαντῶσι, τὰ πάντα μεταφέρονται εἰς τὰ λουτρά, καὶ ἡμεῖς ζῶμεν μὲ τυρὸν, σαρδέλας καὶ τὸν κριθινὸν ἄρτον μας.

— Φρικτὸν! ἐπέφερα.

Χώρα ὀλόκληρος ἀφίνουσα ἑαυτὴν νὰ τρέφῃται διὰ μόνον ἄρτου καὶ τούτου κριθίνου καὶ ἐώλῃ (ἐνταῦθα ἀπαξ μόνον ἀνάπτουσιν οἱ κλίβανοι κατὰ σάβατον, καὶ τότε ἐκάστη οἰκογένεια ζημῖνει τὸν ἄρτον τῆς δι' ὀλόκληρον τὴν ἐβδομάδα) διότι ἑκατὸν ἢ διακόσιοι ξένοι προσέρχονται εἰς τὰ λουτρά τῆς, τοιαύτη χώρα μ' ἐπροξένησε, τ' ὁμολογῶ, ἐντύπωνσιν παράδοξον. Τοσαύτη ἀθλιότης εἰς οὐδὲν ἄλλο βεβαίως μέρος ὑπάρχει τῆς γῆς.

Z'.

Βλαστημῶν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκεῖνης τὸ εἰς Κύθον ταξειδίδόν μου, ἔμεινα δυσανασχετῶν δύο ἡμέρας εἰς τὴν Χώραν, καὶ τὴν τρίτην λιάν πρῶι κατέβην εἰς τὰ λουτρά, μὲ ἀπόφασιν νὰ ἐπιτύχω ἀφεύκτως ὁποιονδήποτε δωμάτιον.

Ἄλλ' ἐφεύσθην καὶ πάλιν τῶν ἐλπίδων μου καὶ ἀποτανθεὶς πρὸς τὸν ἱατρὸν καὶ τὸν φύλακα τῶν λουτρῶν, διηγῆθην αὐτοῖς τὰ δεινά μου, παραπονούμενος ὅτι μ' ἐσυμβούλευσαν μὲν νὰ διαμείνω εἰς τὴν Χώραν, ἀλλὰ δὲν μὲ ὠδήγησαν καὶ ποῦ. Μ' ἐξέφρασαν τὴν ἀκραν λύπην των δι' ὅλα ταῦτα. καὶ μ' ἐπεισαν, ὅτι τὸ σφάλμα ἦν ἰδικόν μου, διότι ἑκαστος αὐτῶν ἐνόμιζεν, ὅτι ἐμέλλει νὰ μὲ φιλοξενήσῃ ὁ ἕτερος.

— Ἀλλὰ τί μέλλει ἤδη γενέσθαι; ἔρωτῶ.

— Πραγματικῶς, ἱατρὲ, λέγει ἡ σύζυγος τούτου, φιλόφρων καὶ εὐγενὲς κυρία, εὐμοιροῦσα δὲ πνεύματος καὶ στωικίας, πρέπει νὰ γείνῃ φροντίς.

— Ναὶ βέβαια, ἀπαντᾷ ὁ ἱατρός.

— Νὰ εἰπῶ, προσθέτει ἡ κυρία μὲ πλείστην προθυμίαν, ἀποτεινομένη πρὸς με, νὰ εἰπῶ τῆς Κ... νὰ μὲ δεχθῇ εἰς τὸ δωμάτιόν της ἀπόψε, καὶ ἡ εὐγενεὶα σας κοιμᾶσθε μετὰ τοῦ ἱατροῦ.

— Ἄλλ' ὁ ἐξοχώτατος, κυρία μου, ἴσως δὲν εὐαρεστῇται εἰς συντροφίαν ἀνδρὸς, ἀπῆντησα ἐν ἄκρᾳ ἀφελείᾳ, καὶ δὲν ἐπιθυμῶ παντάπασιν νὰ γενῶ αἰτίας ἐνοχλήσεως...

Φαίνεται ὅτι ἐμάντευσα τὴν προτίμησιν τοῦ ἱατροῦ, διότι πρὸς τὸ ἐσπέρας, ἡ μὲν κυρία μ' ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ γείτων αὐτῆς δὲν ἔχει μέρος ἵνα δεχθῇ αὐτήν, ὁ δὲ ἱατρὸς ἦλθεν ἐν θριάμβῳ εὐαγγελιζόμενός με, ὅτι εὗρε μέρος καταλληλότατον διὰ νὰ κοιμηθῶ μίαν ἢ δύο ἐσπέρas, μεχρὶς τοῦ κενωθῇ δωμάτιόν τι.

Περὶ λύχων ἀφ᾽, μὲ ὠδήγησε τῶντι εἰς τὸ μέρος, ὅπερ ἦτο εἰσόδος τις μόλις ἔχουσα ἑκτασιν τριῶν τε τραγυνικῶν πήχεων, καὶ κειμένη ἐπὶ τῆς κλίμακος μετὰ ἑστέρης καὶ κάτωθεν τοῦ προθαλάμου τῶν ἐπάνω δωμάτων. Τὰ δωμάτια ταῦτα κατεῖχοντο ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀξιοτίμου ἱατροῦ Κ. Π... καὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἐκ Πειραιῶς ναυτικοῦ Κ. Ζ'...

Ἀνάχα οὐδὲ θεοὶ μάχονται, ἔλεγον οἱ παλαιοί, καὶ ἐγὼ πτωχὸς τις μόνον θνητὸς ὢν, καὶ οὐδέλως δρεγόμενος νὰ κοιμηθῶ εἰς τὸ ὑπαιθρον, ἐδέχθην, ἐκὼν

ἀέκων, τὸν αὐτοσχέδιον καὶ πρωτοφανῆ ἐκεῖνον κοιτῶνα, ἀλλὰ τὴν ἀκόλυσθον ἡμέραν ἐπροτίμησα νὰ μεταβῶ εἰς τὴν χαμόγαιον κάθυγρον καὶ ἡμιτελὲς δωμάτιον ἐκ τῶν νεωστὶ οἰκοδομουμένων, ὅπου ἐξ ἀνάγκης κατέλυσεν φίλος μου τις, ἐλθὼν εἰς τὰ λουτρά τὸν αὐτὸν μετ' ἐμοῦ χρόνον. Ἀλλ' οὐαὶ τῆς ἀθλιότητος! εἰς τὰ δωμάτια ταῦτα τὰ ἀνευ θυρῶν, σανιδώματος καὶ θυρίδων, ἠναγκάσθησαν νὰ διαμείνωσιν καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀξιοτίμος οἰκογένεια τῶν ἀγαθῶν ἐκ Πύργου οἰκοκυραίων Δαραλέξιδων, οἵτινες ἡσθένησαν μέχρι τέλους, ὡς καὶ ἡ θυγάτηρ ἐνὸς τούτων, ἡ εὐγενὲς Κ. Αἰκατερίνη, σύζυγος τοῦ ἐν Πύργῳ ὑποπροξένου τῆς Ἀγγλίας Κ. Ι. Πασχαλίου. Ταῦτα πάντα συνέβησαν ἀπὸ τῆς πέμπτης μέχρι τῆς δευτέρας· τέλος πάντων τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐκενώθη δωμάτιόν τι καὶ τὴν 40 ὥραν τῆς νυκτὸς μετέφερα αὐτοῦ τὴν κλίνην μου καὶ ἀπεκοιμήθην, ἀνεπαυθεὶς ὑπὸν δικαίου.

H'.

Ἠγέρθην τὴν ἐξῆς ἡμέραν, περιχαρὲς καὶ φρονῶν, ὅτι ἡ εἰς Κύθον Ὀδυσσεΐά μου καὶ τὰ παθήματά μου ἐτελείωσαν. Ἀλλ' οὐαὶ! τὰ δεινότερα ἔμενον μετὰ ταῦτα, ὅπως τὰ τοῦ Ὀδυσσεύς μετὰ τὸ εἰς τὸ ἄντρον τοῦ Πολυφῆμου κατόρθωμά τευ.

Ἐχων ὑπ' ὅψιν ἀκαταπύστως τὰς περὶ λουτρῶν δ. δηγίας τοῦ Κ. Λάνδερερ, ἐζήτησα, φυσικῶ τῷ λόγῳ, νὰ ἐφαρμόσω τὰς παραγγελίας ἐκεῖνας, ὡς καὶ τῶν ἱατρῶν, οὓς ἐσυμβουλεύθην, ἀλλ' οὐδεμίαν τούτων ἡδυνήθην νὰ βάλλω εἰς πρᾶξιν· τὸ αὐτὸ δὲ ἔπαθον καὶ δοιοὶ οἱ ἄλλοι. Ὅχι μόνον ἡ σύρροη ἐφέτος ὑπῆρχε μεγίστη, ἀλλὰ καὶ ἀταξία καὶ ἀναρχία ἐπεκράτει ἐν τοῖς λουτροῖς τοσαύτη, ὅποιαν ἀδυνατεῖ ἡ γραφὴ νὰ παραστήσῃ, καὶ ὁ λογισμὸς νὰ φαντασθῇ. Ταῦτα δὲ πάντα βλέπων τις λογιώτατος ἐκ Τουρκίας καὶ ἀθημονῶν ἡμέραν τινὰ διότι δὲν εὗρισκε σειρὰν νὰ λουσθῇ, « Ἕλληνες λέγεσθε καὶ καυχᾶσθε, ἀλλ' εἰσθε καθαυτὸ βάρβαροι... » ἐξεφώνησεν ὁ δυστυχής. Καὶ τῶντι εἰς πάντας ἐφάνησαν ἐφέτος τὰ λουτρά ταῦτα αὐτόχρημα κολάσεως καὶ καταδίκης τόπος, καὶ ἂν τινες ὠρελῆθῃσαν, χρεωστέσθαι τοῦτο εἰς τὴν θαυμασίαν ἀρετὴν τῶν ὑδάτων τούτων.

Παρὰ τὸ δημόσιον κατάστημα, ὅπερ, λεχθῆτο ἐν παρόδῳ, εἶναι κάκιστα καὶ ἀνόητα ὠκοδομημένον καὶ διηρημένον, ἔργον δὲ γεμανοῦ τινος ἀρχιτέκτονος, ὑπάρχουσι καὶ δωμάτια ἰδιόκτητα, ἀχυρῶνες μᾶλλον ἢ κατοικίαι ἀνθρώπων ὁμοιάζοντα, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἦσαν ἐφέτος τοσοῦτον πλήρη, ὥστε κακοῦθεις τινες αὐτῶν ἐνοικιαστὰι τρεῖς τὴν ἡμέραν δραχμὰς ἐζήτουν ἐνοίκιον καὶ δι' αὐτὰς τὰς τρύπας. Τῶν ἐνοικιαστῶν δὲ τούτων ἡ κακοῦθεια καὶ ἀσυνειδησία εἰς τοσοῦτον ἐφθάσε βαθμὸν, ὥστε νὰ ἐξυβρίσωσι σχεδὸν πάντας τοὺς φοιτητάς, καὶ πᾶν τρόφιμον καὶ ἄλλο χρήσιμον νὰ πωλῶσιν εἰς τιμὰς διπλασίας σχεδὸν τῶν ἐπικρατούσων εἰς Ἀθήνας.

Ἡ κυβέρνησις, ἥτις ἐφρόντισεν ἀξιεπαίνως καὶ φιλανθρωπῶς περὶ τῶν θαυμασιῶν τούτων ἱαματικῶν ὑδάτων, δύναται εὐκόλως νὰ θεραπεύσῃ τὰ πάντα καὶ νὰ καταστήσῃ τὰ λουτρά ταῦτα περιζήτητα καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν. ὅταν στείλῃ ἄνδρα εἰδήμονα νὰ παρατηρήσῃ καὶ προτείνῃ τὰ δεόντα, ὅταν συστηθῇ παρ' αὐτοῖς ξενοδογεῖόν τι, ὅταν ἡ διοικητικὴ ἐπιστασία ἐπιτραπῇ εἰς ἀξίον τινα καὶ νοήμονα ὑπάλληλον, ἔχοντα

καὶ δύο ἢ τρεῖς χωροφύλακας ἢ ἀπομάχους ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ, ἵνα διατηρῶσιν ἐν αὐτοῖς τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν καθαριότητα. ὅταν προστεθῇ ἀνάλογός τις ἀριθμὸς λουτρῶν, ἐπισκευασθῶσιν οἱ ὑπάρχοντες, καὶ τὰ ἰδιόκτητα δωμάτια ἀγοράσῃ καὶ ἐπισκευάσῃ αὐτῇ, ὅταν συστηθῇ τακτικὴ συγκοινωνία τοῦλάχιστον μεταξὺ Σύρου καὶ Κύθνου, καθ' ὅλην τὴν ἐποχὴν τῶν λουτρῶν, καὶ ὅταν τέλος πάντων ἀποξηρανθῶσι τὰ πλησίον τῆς παραλίας λιμνάζοντα ὕδατα, τὰ προξενούντα καθέκαστον ἔτος τοὺς πυρετοὺς καὶ πολλοὺς φοιτητὰς τῶν λουτρῶν μαστίζοντα. Τὸ ἔργον δὲν χρήζει μεγάλης δαπάνης. Ἄλλως, εἰς οὐδὲνα χριστιανὸν συμβουλεύομεν ν' ἀποπειραθῇ τῶν λουτρῶν τούτων.

Θ.

Ἀρκεῖ, φρονῶ, ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων, νὰ ἐννοήσῃ ὁ ἀναγνώστης, ὅτι τὰ λουτρά τῆς Κύθνου δὲν ὁμοιάζουν τὰ τοῦ Βάδεν, εἰς τὰ ὁποῖα συρρέει καθ' ἕκαστον ἔτος τὸ ἄνθος τῆς Εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας, εὐρίσκονται αὐτοῦ τὰ πάντα ἄφθονα πλουτελῆ καὶ εὐδωα, ἀν καὶ εἰς Κύνον ἀναγκαστοὶ ἢ αὐτὴ σχεδὸν δαπάνῃ!...

Ἄλλ' ἀφέντες τὰ λουτρά ἄς ἔλθωμεν εἰς τοὺς φοιτητὰς.

Ἄν καὶ ἐφθασα ἐνταῦθα περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου, ἀλλ' οὐδεὶς φοιτητῆς, οὐδεμία οἰκογένεια εἰσέτι εἶχεν ἀναχωρήσει. Ἡκμαζον λοιπὸν, καὶ ἡ ζωὴ ἐν αὐτοῖς ἦτο μεγίστη. Ὑπῆρχον ὑπὲρ τὰς δέκα διακεκριμένας κυρίας ἐξ Ἀθηνῶν, Σύρου, Ναυπλίου, Πατρῶν καὶ αὐτῆς τῆς Ἐπτανήσου, μεταξὺ δὲ αὐτῶν πολλαὶ ἦσαν ὄντως ὥραια, καὶ τινες δὲ καὶ αἰσθηματικαί. Τὸ ἀνδρικὸν φύλον δὲν διεκρίνετο διὰ τὸ κομψὸν καὶ εὐειδές, καὶ ὁμοῦ, ὡς μὲ εἶπον, κατὰ τὰς πρώτας μάλιστα τῶν λουτρῶν ἡμέρας, τὰ αἰσθήματα δὲν ἐκοιμῶντο, ὅσον δὲ ἂν ἦσαν ἀθῶα, δὲν ἔλλειψαν νὰ γεννηθῶσιν ἀθῶα πάντοτε τινα σκάνδαλα καὶ ζηλοτυπίας συζυγίας, οὐδεμίαν ὁμως λαβοῦσας σοβαρὰν συνέπειαν.

Ἡ μεγίστη τῶν φοιτητῶν διασκέδασις ἦτον ἡ χαρτοπαιξία. ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τὰ λουτρά. Ἐπειδὴ δὲ οὔτε περιβόλος τις ὑπάρχει ἐντὸς τοῦ καταστήματος, οὐδ' ἄλλος τις τόπος εὐθετος πρὸς περίπατον· περὶ μὲν τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου τὸ ρεῦμα τῶν φοιτητῶν, ὁσάκις ὁ βορρᾶς ἐσίγα, διεχέετο εἰς τὸ παράλιον ἢ πρὸς τῆς εἰσόδου τοῦ καταστήματος, τὸ δ' ἑσπέρας συνῆρσαν εἰς τὸν στενὸν διάδρομον, τὸν μεταξὺ τῶν θυμάτων, εἰς μίαν τοῦ ὁποίου ἄκραν, δι' ἔλλειψιν αἰθούσης, ἐγένετο ἡ συνάθροισις. Μόνη γενικὴ τις συναναστροφὴ ἦν ἐτίμησαν αἱ ὥραιότεραι τῶν εἰς τὰ λουτρά κυριῶν, αἱ μὲν ἐντὸς, αἱ δὲ ἐκτὸς ἐπὶ τοῦ παρακειμένου δώματος, ἐγένετο ἐν τῷ θυματίῳ μου φίλου τινὸς νεωστὶ ἐλθόντος παίζαντος κατ' ἐκείνην τὴν ἑσπέραν τὸν αὐλὸν ἀλλὰ τὴν τερπνὴν ταύτην συναναστροφὴν δέκοσαν κραυγαὶ ψευδεῖς περὶ ἐκραγείσης δῆθεν πυρκαϊᾶς. Εἰς τὰς κραυγὰς ταύτας ἅπαν τὸ κατὰστημα συνεταράχθη, ἐκτὸς μουσικοῦ τινος τὸν ὁποῖον διὰ τοῦ θορύβου τούτου ἤθελαν νὰ ἐξυπνήσωσιν ἵνα συνοδεύσῃ τὸν αὐλόν, καὶ ὅστις ἐκοιμάτο νῆδυμον ὕπνον.

Ὁ τρόμος τῶν φοιτητῶν ἦν δικαιολογημένος, διότι πρὸ τιμῶν ἡμερῶν εἶχεν ἐκραγῇ δις τὸ πῦρ, κινδυνεύσαν ν' ἀποτεφρώσῃ καὶ κατὰστημα καὶ λουόμενους. Διὰ τὰ προεκτεθέντα ἄτοπα καὶ τὴν ἐφετεινὴν ἀναρχίαν, ἐκάστη οἰκογένεια ἠναγκάζετο ν' ἀνάπτη φωτίαν ἐντὸς τοῦ θυματίου τῆς καὶ νὰ μαγεύρῃ ἐκεῖ. . . .

Δὲν ἐκτεινόμεθα εἰς τὴν ἐξιστόρησιν πολλῶν ἄλλων μικρῶν καὶ περιέργων ἀνεκδότων, τὰ ὁποῖα καθ' ἐκάστην συνέβαινον εἰς τὴν μικρὰν μας ἐκείνην κοινωσίαν. Βεβαίω, ὁμως τὸν ἀναγνώστην, ὅτι

πολλῶν ἀνθρώπων ἰδὼν ἄστεα καὶ νόων γυνῶς,

οὐδαμῶς ὁμως τοσαῦτα παράδοξα καὶ γελοῖα τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτῆρος ἀπήντησα, καὶ ἐν τοσούτῳ βραχεῖ διαστήματι ἐδιδάχθην. Ἐβλόησα περὶ τῆς ἀπληστείας τῶν Κυθνίων μεταπρατῶν, ἀλλ' ἀπήντησα πολλῶν μείζονα, εἰς τινὰς τῶν φοιτητῶν, ἰδίως δὲ εἰς προϋχοντά τινα καὶ εὐγενῆ μίαν τῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους νήσων, θελήσαντα νὰ μοὶ μεταπωλήσῃ βδέλλας ἐπὶ πενταπλάσιᾳ τιμῇ παρὰ τὴν ὅποιαν τὰς ἡγόρασεν, ἀφοῦ μάλιστα ἔκαμε καὶ χρῆσιν αὐτῶν.... βδέλλας δὲ ματαίως ἤθελε τις ζητήσῃ καθ' ὅλην τὴν νῆσον, τοσούτον εἶναι εἰσέτι ὀπίσω οἱ κάτοικοι αὐτῆς, πρὸ πάντων δὲ τοσαύτην ἔχουσιν ἀπέχθειαν πρὸς τὸν ἱατρὸν τῶν λουτρῶν, ὥστε προτιμοῦν νὰ μαστίζωνται ὑπὸ τῶν νόσων καὶ νὰ μεταβαίνωσιν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ μάλλον, παρὰ νὰ θεραπεύωνται ἐν τῷ ἱατροῦ τούτου. Ὁ λόγος δὲ, ὡς ἔμαθα εἶναι, διότι ὁ ἐξοχώτατος ζητεῖ τὰ δικαιώματα τῶν ἐπισκέψεων του, οὐδὲ μιμεῖται τοὺς ἁγίους Ἀναγύρους. Καθ' ἣν μάλιστα ἐποχὴν εὐρίσκόμεθα εἰς τὰ λουτρά, περιεργός τις δίκη, διὰ μίαν δραχμὴν, ἔλαβε χῶραν μεταξὺ χωρικοῦ τινος καὶ τοῦ ἱατροῦ, καὶ ἂν κατὰ καλὴν τύχην, δὲν εὐρίσκετο αὐτοῦ ὁ ἀξιότιμος ἐν Ναπλίῳ ἐφέτης Κ. Π., ὁ ἱατρός, ὅστις εἶχε νὰ λαμβάνῃ δύο δραχμάς ἀντὶ τῆς μιᾶς, ἣν ἐχρεώσται, ἤθελε καταδικασθῇ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ τῆς νήσου εἰρηνοδίκου νὰ πληρώσῃ δεκατέσσαρας, ἢ διὰ συμβιβασμοῦ ἐπτά τοῦλάχιστον.

Ἐπομὲν ἀνωτέρω ὀλίγα τινα περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν Κυθνίων. Οἱ Κύνιοι, ὀρεῖλομεν νὰ τ' ὁμολογήσωμεν, εἶναι ἐν τῷ μεταξὺ τῶν ἄκρως φιλήσυχου καὶ εὐάγωγου, ὥστε εἰς τὰ δύο τῆς νήσου χωρία οὐδὲ εἰς χωροφύλαξ ὑπάρχει, οὐδέποτε δὲ συμβαίνουν συγκρούσεις ἢ κακουργήματα. Ἡ νοθρότης ὁμως αὐτῶν εἶναι παραδειγματικὴ. Ἐνῶ, ἐπὶ τουρκοκρατίας, ἡ πρώτησι φιλοτιμία των ἦτο ν' ἀγοράζωσιν, ὡς καὶ εἰς τινὰς ἄλλας νήσους, παρὰ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὀφείκια καὶ τίλους ἐκκλησιαστικούς, εἰς τὸν τοῦ Οἰκονόμου, Σακελλαρίου, Σκευοφύλακος, Δογοθέτου, Ῥεφερενδαρίου, Πρωτονοταρίου κλπ. ἵνα ἔχωσι τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐδεὶς αὐτῶν ἐφάντασθη νὰ συστήσῃ ἐν παντοπωλείῳ διὰ νὰ προμηθεύωνται οἱ κάτοικοι ἐπιτοπίως τὰ πολυειδῆ ἐκεῖνα τρόφιμα καὶ τ' ἄλλα χρησιμώτατα εἰς τὸν ἀνθρώπον. Ἄλλ' ἔπασσε, κατὰ τύχην, εἰς τὴν νῆσον, ἕκ τινος πειρατικοῦ ἀπὸ βῆς Ζακύνθους τις, μετελθὼν κατ' ἀρχὰς τὸν σκυτοτόμον. Διὰ τῆς ἐμφύτου δὲ εἰς τοὺς συμπατριώτας του, εὐφίας, ἰδὼν τὴν ἔλλειψιν τοῦ παντοπωλείου καὶ ἐννοήσας ὅτι τὸ ἔργον ἠδύνατο νὰ ἦναι ἐπωφελές, συναθροίσας ἑκατὸν γρόσια, μετέβη εἰς Τήνον, ὅπου ἡγόρασε διάφορα εἶδη καὶ ἐπανελθὼν εἰς Κύνον, τὰ μετεπώλησε μὲ φρελὸς μέγιστον· ἐκέρθησε τρεῖς χιλιάδας. Ἐξακολουθῶν λοιπὸν ν' ἀγοράζῃ τοις αὐτοτρόπως καὶ νὰ μεταπωλῇ, συνεχρότησεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ σημαντικὴν περιουσίαν καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτῆς εἶναι σήμερον ἡ πλουσιωτέρα τῆς νήσου. Αὐτῇ λοιπὸν καὶ ἡ τοῦ Δημάρχου μετ' ἄλλων δύο ἢ τριῶν οἰκογενειῶν, εἰσὶν αἱ μόναι καθ' ὅλην τὴν Κύνον, αἵτινες ἐσθίουσιν ἄρτον ἐκ σίτου!

Ἡ καλλονὴ τῶν Κυθνίων γυναικῶν μεταξὺ τῆς κα-

τωτέρας μάλιστα τάξεως, εἶναι ἀξιοπαρατήρητος. Καίτοι διάγουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τοὺς ἀγρούς, βόσκουσαι μικράν τινα ποιμήνην ἢ θερρίζουσαι, ἀλλὰ προσυλάττονται τόσον καλῶς ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, καλυπτόμεναι τὸ πρόσωπον, τὰς χεῖρας, τοὺς πόδας, καὶ ἀφίνουσαι μόνον τοὺς ὀφθαλμούς ἐλευθέρους, ὥστε διατηροῦσιν ὅλην αὐτῶν τὴν λευκότητα. Ἡ συνήθεια αὕτη, ὡς ἐπληροφόρηθην, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην νῆσον, ἢ ἄλλο μέρος τῆς Ἑλλάδος παρατηρεῖται, καὶ ἄγνωστον πόθεν ἐπεκράτησε.

Ταῦτα, ὀλίγα ἐκ τῶν πολλῶν ὑπῆρξαν τὰ παράδοξα ἐν Κύνῳ συμβάντα μου, καὶ αἱ βραχεῖαι περὶ αὐτῆς παρατηρήσεις μου, τὰς ὁποίας ἐκθέτω, ὅχι χάριν ἐπιδείξεως, διότι ἄχαρι καὶ ἄμουςον τὸ ἀντικείμενον, ἀλλὰ κατὰ προτροπὴν πολλῶν ἀξιολύμων φοιτητῶν καὶ ἐρασιμῶν κυρίων, οἵτινες ἐπαθὺν ἐπίσης πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἐν τοῖς λουτροῖς. Ἐλπίζομεν, ὅτι, οὐδὲν εἰς τὸ ἐξῆς τῶν ἐφετειῶν ἀτόπων θέλει συμβῆναι, καὶ ὅτι οἱ μέλλοντες φοιτηταὶ δὲν θέλουσι βλασφημῆσαι ὡς ἡμεῖς τὴν ὥραν τῆς εἰς Κύνον μεταβάσεώς των.

Κ. Π.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΡΚΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΡΙΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.)

• Γουσταῦος, τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ.

Οἱ Σ κ ἄ λ θ ο ι, ἢ ὑπὲρον Β ἄ ρ δ ο ι, ἦσαν ποιηταί, προφῆται καὶ ῥοιδοί, τῶν ὁποίων τὰ ἔθνη καὶ πολυμικὰ καὶ ἱερὰ ἄσματα περιέχουσι τὰς πρώτας σκιαγραφίας τῆς μυθολογίας καὶ θεολογίας, καὶ ἀποτελοῦσι τὸ ἡρησκευτικὸν τῆς Ἀρκτοῦ βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐνομαζέται Ἐδδα. Εἶναι γεγραμμένα εἰς Ἰσλανδικὴν γλῶσσαν, καὶ καθ' ὅσον πηγάζουσιν ἀπὸ τῶν εἰς Ἰσλανδίαν μεταναστάντων Νορμανῶν, εἶναι γερμανικῆς καταγωγῆς. Βλ. τούτων ἐλήφθησαν αἱ σκηναί, τὰς ὁποίας θέλω νὰ κοινοποιήσω πρὸς σέ, φίλη ἀδελφή. Κατὰ πρώτον θέλομεν περιιθῇ ὀλίγον τὸν οὐρανόν, καὶ ἔπειτα θέλομεν γνωρισθῇ μετὰ τῶν κατοίκων αὐτοῦ.

Ἐὰν δὲν φοβῆσαι τὴν οὐρανοπορίαν τῆς ἄρκτου, θέλομεν ἀναβῆναι θαρρᾶλῶς ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς, ἑπταχρόου Βιφρόστας. Ἄλλα πρότερον πρέπει νὰ ἱκετεύσωμεν τὸν Χεῖμδαλον, ν' ἀφήσῃ ἡμᾶς νὰ περάσωμεν ἐλευθέρως, διότι ὁ κιμβρικός οὐρανὸς ἔχει θαυμαστὸν τινα φύλακα. Εἰς τοὺς πόδας τῆς οὐρανιας γεφύρας Βιφρόστας κατοικεῖ ὁ θαυμαστὸς οὗτος θεὸς ἐν τῷ Χιμενβούργῳ καὶ φρουρεῖ τὸν οὐρανὸν κατὰ τῶν γιγάντων. Ὁ Χεῖμδαλος κοιμᾶται ὀλιγώτερον, ἢ ἐν πτηνῶν, καὶ ἔχει τόσον ὀξείαν ὄρασιν, ὥστε καὶ αὐτὴν τὴν νύκτα δύναται νὰ βλέπῃ ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν μίλια μακράν. Τὸ οὖς αὐτοῦ ἀκούει τὴν χλῆν φουμένην εἰς τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ ἔριον εἰς τὸ δῆμα τῶν ἀρνίων. Φαίνεται βαθύ μέτωπον ἔχων, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν καταδιδασμένον εἰς τὸ ἀτάραχον στήθος. Ἐν κοκαίριᾳ καλύπτεται διὰ μακροῦ βροχοπεπνδύτου. Ἡ Βιφρόστα εἶναι τὸ οὐράνιου τόξον καὶ ἡ γέφυρα πρὸς

τὸν οὐρανόν. Ἐνίοτε ἀφίνουσιν αὐτὴν οἱ θεοὶ νὰ φαίνεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ παροτρύνῃ αὐτοὺς, νὰ ἀποδείξωσιν ἑαυτοὺς ἀξιούς τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ ταύτης τῆς Βιφρόστας ἐλαύνουσιν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπιπτοὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἐν τῇ μάχῃ πεσόντων ἡρώων, συνωδευόμεναι ὑπὸ ταγματῶν Οὐάλκνυρῶν (νεκρικών θεαινῶν), ὠραιολύτων, χαριστάτων ὄντων, αἱ ὁποῖαι ὠπλισμέναι μετὰ κόρυθος καὶ θώρακος, τρέχουσιν ἐπὶ περυσίων ἵππων, καὶ εἰσάγουσι τοὺς ἡρώας εἰς Οὐάλκνυρ, τὸν παράδεισον τῶν ἀνδρείων. Οἱ μαχηταὶ διψῶσι μετὰ τὴν ἀφῆσιν αὐτῶν καὶ μετὰ τὰς εὐφροσύνας, αἰτίνες περιμένουσιν αὐτοὺς εἰς τὰ θεῖα ἄλση τῆς Οὐαλχάλλας, ὅπου αἰωνίως πρέπει ν' ἀγωνίζονται, οἰκοῦνται, τρυφῶσι καὶ νὰ πίνωσιν ἐξαίρετον ζύθον δύο βαθμῶν (εἶδος ζύθου δυνατωτέρου καὶ καλλιτέρου) ἐξ ἐπηργυρωμένων κεράτων καὶ ἐκ τῶν κρανίων τῶν πεφονευμένων ἐχθρῶν αὐτῶν. Ὡσαύτως εὐθὺς ἱατρεύονται ἐκεῖ πάντα τὰ τραύματα αὐτῶν καὶ δὲν αἰσθάνονται πλέον κανένα πόνον.

Ἐπειδὴ ἀρκετὰ ἤδη περιήλθομεν πρὸς τὸν ποδῶν τῆς Βιφρόστας καὶ ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Χεῖμδαλου εὐμένην ἄδειαν, ἀς ἀναβῶμεν θαρρᾶλῶς. Μόνον προσέχῃς, μὴ σκοτοδινησῇς! — Σιωπὴ! — ἀν δὲν ἀπατῶμαι, πηγαίνουσιν ἤδη οἱ θεοὶ εἰς τὴν τράπεζαν. Φιλιτάτη! ἤδη δύναμαι νὰ σοὶ γνωρίσω πολλοὺς, τοὺς ὁποίους ἄλλως μετὰ πόνου ἔπρεπε νὰ ἀναζητῶμεν. Ἀλλὰ πρὶν ἔτι εἰσελθῶμεν, θέλω νὰ σοὶ εἰπῶ ἔτι μόνον, ὅτι ὁ οὐρανὸς οὗτος ἐνομαζέται Οὐαλχάλλας, ὅπερ σημαίνει τὸ πόνον ἀνέσεως καὶ συναναστροφῆς τῶν φουθενῶν. Οἱ Σκᾶλδοι περιέγραφον τὴν Οὐαλχάλλαν ὑπερβολικῶς τερπνὴν, ἵνα ἐρεθίζωσιν ἔτι μάλλον τὸ θάρρος τῶν μαχητῶν καὶ μὴ ἀφίνωσιν αὐτοὺς νὰ φοβῶνται τὸν θάνατον, ὅστις μετέφεραν αὐτοὺς εἰς τόσον λαμπρὸν βίον.

Αἱ πόλαι τῆς Οὐαλχάλλας ἀνοίγουσιν, ἐλθέ, ἀδελφον, καὶ θαύμασον! τί ἐπαθες; εἶσαι ὅλη τεταραγμένη! Σύνελθε ὀλίγον, ἵνα θυνηθῇς ν' ἀκούσῃς μετὰ προσοχῆς τὸν πιστὸν σου ἀδελφὸν Γουσταῦον.

Ἀνέκυψας ἐκ τῆς ταραχῆς; Νῦν ὁδὸς προσοχῇν εἰς ὅτι, θέλει σοὶ δεῖξει ὁ ἀδελφός σου! πατοῦμεν εἰς τὴν πρώτην καθέδραν ταύτην τῆς θεῖας ἐπικρατείας Ἀσγάρδην, τὴν γλοανθὴ τῶν θεῶν πατρίδα, καὶ βαδίζομεν εἰς τὴν τερπνὴν χώραν Γλαδχείμην, ἐν ᾗ κείται τὰ βασιλεῖα τῶν βασιλείων τῶν οὐρανῶν. Ταῦτα φέρουσιν ἅπαντα κατ' ἐξοχὴν τὸ ὄνομα Οὐάλκνυρ, εἶναι ὑψηλότερα πάντων τῶν ἄλλων, εἶναι ὠκεοδημένα ἐκ χρυσοῦ καὶ τεθολωμένα διὰ χρυσῶν ἀψίδων, ὑψηλὰ εἰς τὰ πατώματα, μετ' ἴσων θυρῶν. Ἄς εἰσελθῶμεν διὰ τῆς θύρας, ὑπὲρ τὴν ὅποιαν ἐπαιωρεῖται ὁ χρυσοῦς αἰετός. Βλέπεῖς ἐκεῖ εἰς τὸ ἀνώτατον μέρος τῆς τραπέζης ἐπὶ χρυσοῦς καθέδρας τὸν ἄρρενωπὸν ὠραῖον ἄνδρα, τὸν σκυθρωπὸν καὶ σόνουν τὸ πρόσωπον ἔχοντα; Οὗτος εἶναι ὁ Ὁδίν, ὁ θεὸς τῶν θεῶν. Ἀπὸ τούτου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Φρίγγας, κατάγεται τὸ γένος τῶν θεῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνομαζέται Ἀλφάδούρης, ἥτοι πατὴρ πάντων, κατ' ἄλλους δὲ ὀρθότερον Οὐάλφάδερος, πατὴρ πάντων τῶν ἐν τῇ μάχῃ πεσόντων. Ἡ Φρίγγα, ἡ μεγαλοπρεπὴς σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν θεῶν, κοινώνει αὐτῷ τὸ θαυμαστὸν θρόνον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου δύναται τις νὰ ἐπιθῇ πάσας τὰς χώρας. Πάντων τῶν ἀνθρώπων ἡ τύχη εἶναι εἰς αὐτὴν φανερά, ἀλλ' ἀναπαύεται σιωπηλῇ ἐν τῷ στήθει αὐτῆς. Ὡς θεὰ τῆς γῆς